



Представяме ви
Философско
четиво за деца
на Людмил Стефанов*

ЗАБАВНИ И ПОУЧИТЕЛНИ ИСТОРИИ

Сократ се защитава срещу Мелет

Сократ бил обвинен в съда, че разваля младите хора в Атина. Но той не се изплашил. Дори искал да се защитава сам с философски аргументи. И ето какъв разговор провел с Мелет, един от главните обвинители:

- Кажу ми, Мелете, щом аз развалям младежите, кои са пък тези, които ги правят добри?

- Ето например тези хора, Сократе, съдиите - казал Мелет.

- Само те ли или и някои други?

- И управниците, и народните представители, а също и всички свободни граждани.

- Какво говориш, Мелете! Та няма всички учат младежите на добро, а само аз ги развалям?

- Така излиза, Сократе, и затова сме се събрали тук да те съдим.

- Но помисли и кажи така ли е и с конете, а по-точно - всички ли умеят да се грижат добре за тях, и малцина, дори единици, биха им навредили, ако им ги представим за гледане?

- Не, Сократе, обратно. Само конярите знаят как да се грижат.

- А на болните, как мислиш, мнозинството или само малцина знаят как да помогнат?

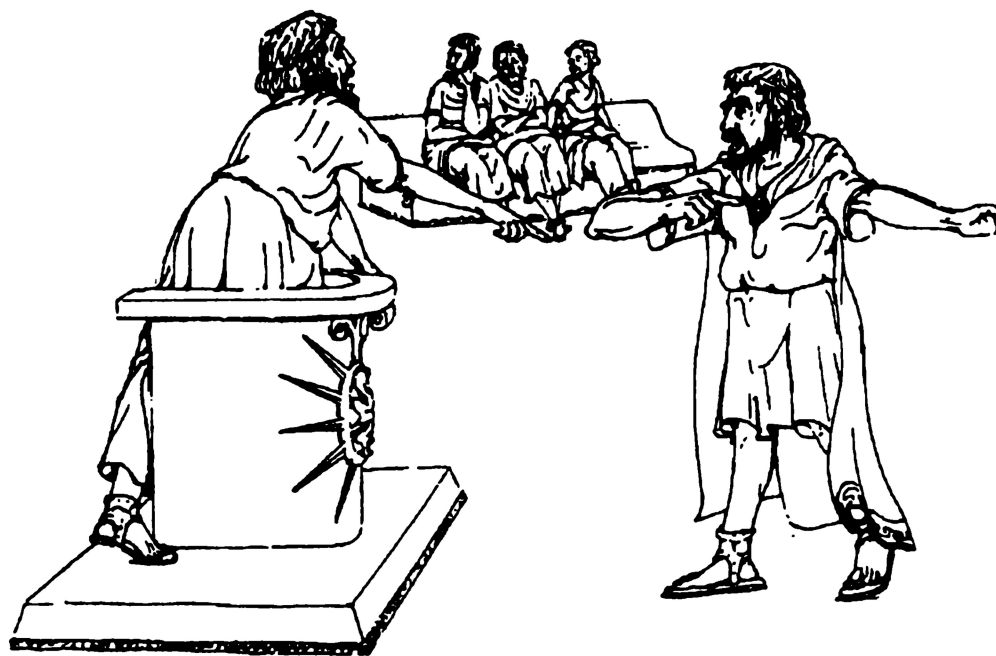
- Малцина, Сократе. Лекарите.

- Добре, Мелете! Но грижата за конете и лекуването са прости неща. Къде по-трудно е да възпитаваме младите хора в различни

добродетели! Значи годините за тази работа сигурно са още по-малко.

Мелет само вдигнал рамене и не знаел какво да каже.

- Може да излезе, - продължил Сократ - че само аз и още малцина в този град учим младежите на добро.



Лошо ли е да си невинен

Сократ бил осъден да пие чаша с отрова. Събрли се при него приятелите и жена му, за да се сбогуват.

- Колко е ужасно, че атините те осъдиха на смърт!

Помислете!

Наистина ли е по-добре да се слушат малцината знаещи, отколкото мнението на мнозинството?

Не е ли по-добре, вместо да има демократично управление, да се даде властта на най-способните, а народът да не бъде питан за нищо?

Как най-способните биха могли да вземат властта?

Кой може да определи кои хора са най-способни?

Сократе! - вайкали се приятелите.

- Нищо - отговорил философът. - Тях пък ги е осудила на смърт природата.

- Но най-лошото е, че пумираш невинен! - проплакала жена му.

- А по-добре ли щеше да бъде, ако наистина бях виновен?

Помислете!

Случвало ли ви се е да бъдете обвиняеми, без да сте виновни? Как сте чувствали тогава?

Защо Сократ предпочел да го осъдят невинен, не виновен?

*Людмил Стефанов, „Философско четиво за деца“, Издателство „Тилиа“

Драги читатели на „Будилниче“, ако философските истории са ви накарали да се замислите и искате да ни предложите вашите отговори на зададените по текстовете въпроси, пишете ни на адреса на редакцията на в. „Романо ило“!